

MĚSÍČNÍK TŘINECKÉHO FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ

m most

Číslo 374/ ročník XXXII.

únor 2025

Proti dobrovolnému daru

DOTKNOUT SE BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI

Jubilejní chrám - Farní kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku

JUBILEJNÍ KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE VE FULNEKU

Chrám Nejsvětější Trojice ve Fulneku se stal jedním ze šesti míst v naší diecézi, která byla zařazena mezi jubilejní svatá místa. Byl vybudován mezi lety 1750-1760 na místě gotického kostela sv. Filipa a Jakuba při řeholním domě augustiniánů – kanovníků. Je architektonickou dominantou města a řadí se k nejvýznamnějším barokním stavbám severovýchodní Moravy. Proto je právem nazýván barokní perlou Moravy. Jeho stavitelem a předpokládaným autorem projektu byl stavitel Mikuláš Thalherr. Kostel je neoorientovaný, jednolodní, je umístěn na protáhlé rampě nad náměstím, se kterým je spojen unikátním barokním schodištěm.

Na hlavním oltáři je poutní obraz Panny Marie Pomocné, jehož uctívání lidmi ze širokého okolí a víra v přímou modlitbu Panny Marie vyvolala potřebu postavit tento nádherný chrám, který by pojal davy poutníků. Za oltářem je velký obraz, znázorňující sv. Augustina, který se snaží dobrat tajemství Nejsvětější Trojice, ale přesnému poznání Boha ve třech osobách brání symbolicky rouška, kterou anděl drží mezi Bohem a Augustinem. Při pohledu do chrámu ohromí velkolepá fresková výzdoba, zhotovená olomouckým malířem Josefem Ignácem Sadlerem. Tři hlavní fresky na stropě kostela připomínají zasvěcení kostela Nejsvětější Trojici, tedy na pravdu víry, že je jeden Bůh ve třech osobách: Bůh Otec, Bůh Syn a Duch svatý.

Součástí každého kláštera je křížová chodba s rajským dvorem (ambit). Stejně je tomu v případě fulneckého augustiniánského kláštera, jehož založení je datováno do roku 1389. Její nedávná náročná renovace odkryla dosud skrytá tajemství. Pod nánosy nepůvodních nátěrů objevili restaurátoři gotickou fresku ukřížovaného Krista s truchlícím sv. Janem, Pannou

Marií a poletujícími dvěma anděly s kalichy, díky kterým se podařilo určit stáří malby do 2. poloviny 15. století.

Tyto zajímavé informace nám poskytl místní farář P. Jozef Gruba a připojil pozvánku na akce, které proběhnou v rámci Jubilejního roku s tímto textem: „Srdečně zveme k návštěvě našeho krásného kostela, který je celoročně přístupný jak během týdne - v úterý, čtvrtek a pátek od 15 do 18 hodin (v 15 hodin je výstav nejsvětější svátosti oltářní a začíná modlitba korunky k Božím milosrdenství, v 18 hodin je mše svatá), tak i o víkend - v pátek, sobotu a neděli od 10 do 15 hodin, kdy jsou vám k dispozici průvodci (mše svatá v neděli je v 9 hodin). Podrobný program a hodiny provozu kostela jsou na webových stránkách.

Významnou akcí v Jubilejním roce bude také posvěcení nového obětního stolu a ambonu. Tato událost se bude konat o svátku Božího milosrdenství v neděli 27. dubna. Autorem návrhu obětního stolu a ambonu je akademický sochař Otmar Oliva. Spoluautorem při realizaci a zhotovení díla je jeho syn MgA. Ondřej Oliva.

Další událostí bude Den naděje, který v pátek 2. května v rámci diecéze prožijeme s otcem biskupem Martinem Davidem ve Fulneku. Program začne v 16 hodin.

Farnost se také připravuje na duchovní obnovu v rámci Lidových misií, které povedou otcové redemptoristé. Misie budou probíhat celý týden od 5. 10. do 12. 10. a budou ukončeny posvěcením misijního kříže.

V Jubilejním roce máte mimořádnou příležitost náš chrám navštívit, na chvíli se v tichu zastavit, dotknout se Boží přítomnosti a načerpat naděje do dalších dnů.“

Blahopřání

Drahý Otče Františku,
v Jubilejním svatém roce, který spolu s celou církví v letošním roce prožíváme, slavíte i Vy své životní jubileum. Dovolte, aby se i naše farní společenství připojilo k mnoha gratulantům z řad kněží i laiků a vyslovilo svá přání slovy posvátných textů:

*„Ó milý Duchu svatý,
rač naším hostem býti,
jenž jsi v darech bohatých,
nemeškej k nám přijíti;
spravuj jazyk k mluvení,
dej dobré naučení,
nachyl uši k slyšení,
zapal srdce k věření.“¹*

- kéž nadále ve svém životě čerpáte živou vodu z pramenů spásy, ať jste plně prodchnuti Duchem svatým s jeho nepřebírnými dary;

*„Maria Matko žádúcie,
tys Kráľovna všemohúcie,
prosiž za ny, za křesťany,
svého Syna!“²*

- jakožto kněz buďte dále přemilým synem Panny Marie;

„Všichni svatí, za nás proste, zahynouti nám nedejte (...).“³

- kéž přímluvy nebeských orodovníků, všech andělů a svatých i světic Božích Vás posilují v každodenních radostech i strastech;

A připojujeme se i k Árónskému požehnání:⁴

**„Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“**

Vaši třinečtí farníci

1 (Kliment Bosák, Kancionál, č. 911, 3. sloka)

2 (Kancionál NUK XVII F 30 z 2. pol. 14. stol., Kancionál č. 830A, 4. sloka)

3 (Šteyer 1683, Kancionál č. 830B, 7. sloka)

4 Nm 6,24-26

Przedświąteczny Wrocław

W sobotę dnia 7.12.2024 o 6 godzinie rano wyruszyła grupa parafian, nie tylko trzynieckich, na przedświąteczną pielgrzymkę do Wrocławia. Droga szybko ubiegła i przez nie zbyt dobrą pogodę podczas jazdy. Lecz zdążyliśmy na czas. Zakwaterowani byliśmy u sióstr elżbietanek na Ostrowie Tumskim, które nas miło przywitały. Program zwiedzania Wrocławia był bardzo ambitny, więc zaraz po zakwaterowaniu wyruszyliśmy z naszym przewodnikiem Kamilem Krawczykiem zwiedzić i zobaczyć ciekawostki miasta. Wrocław jest historycznie dosyć związany z historią Czech i Moraw. Dalszą ciekawostką jest fakt, że miasto przecina wiele rzek, więc jest też nazwany miastem mostów. W mieście samotnym oprócz dużej ilości kościołów, jest też mnóstwo małych krasnali, a ich szukanie okazało się świetną zabawą dla mniejszych pielgrzymów. Niestety nie byliśmy w stanie odnaleźć wszystkich, bo według informacji przewodnika jest ich już ponad tysiąc, rozsianych po całym Wrocławiu. W sobotę udało się zwiedzić i dowiedzieć się kilka ciekawostek o katedrze św. Jana Chrzciciela, latarniach na Ostrowie Tumskim, moście zakochanych czy też Moście Tumskim, zwiedzić Halę Targową, kościół barokowy Imienia Jezus (kościół uniwersytecki) a następnie przejść ulicą Więzienną aż na Rynek główny. Oczywiście w tym przedświątecznym czasie całe miasto żyło targami świątecznymi, więc i nasza grupka w czasie wolnym zwiedziła stoiska, skosztowała grzańca czy czegoś

dobrego do jedzenia. Sobotnie popołudnie następnie spędziliśmy w tak zwanym „Kolejkowie“. Myślę, że ta ciekawostka, wybrana przeze mnie głównie dla młodszych uczestników, zaskoczyła wszystkich. Zobaczyliśmy precyzyjne wykonanie świata miniatur w stylu miasta Wrocław oraz sielanki polskiej wsi. Ekspozycja liczy 900 m², znajduje się w niej 720 metrów torowiska, 242 budynków oraz 3437 figurek ludzi i zwierząt. Myślę, że każdy z nas znalazł coś, co go zaciekało a czas, który był zaplanowany minął bardzo szybko. Po powrocie do miejsca zakwaterowania zjedliśmy smaczną kolację a po niej, kto chciał mógł jeszcze wyruszyć i zwiedzić targi świąteczne.

Niedzielę rozpoczęliśmy od mszy świętej w kaplicy u sióstr elżbietanek. Po wyśmienitym śniadaniu przygotowanym przez siostry i spakowaniu walizek do autokaru, wyruszyliśmy do powtórnego zwiedzania miasta. Głównym celem było zwiedzenie Uniwersytetu Wrocławskiego a zwłaszcza tamtejszej Auli Leopoldina oraz wieży widokowej zwanej Matematycznej z piękną panoramą Wrocławską. Następnie ulicą Jatek przeszliśmy do Bazyliki św. Elżbiety Węgierskiej i ponownie przez rynek i Plac Solny aż do Pałacu Królewskiego i Placu Wolności. Zwiedzanie zakończyliśmy na ulicy Świdnickiej. W czasie wolnym uczestnicy mogli zjeść obiad, czy wypić kawę a o godzinie 16:30 wyruszyliśmy w drogę powrotną.

Myślę, że wszystkim uczestnikom

bardzo się podobało, bo klimat był specjalny. Jedynym minusem była ogromna masa ludzi na targach, ale z tym było trzeba się liczyć. Chciałbym tutaj podziękować wszystkim za miłą wspólnotę, atmosferę i dotrzymanie harmonogramu podczas całego wyjazdu. Bardzo bym sobie życzył, by wycieczka parafialna do Wrocławia jeszcze się powtórzyła, może kiedyś w letnim okresie, bo ciekawostek i atrakcji, które warto zobaczyć jest we Wrocławiu jeszcze dużo. Na zakończenie chciałbym jeszcze podziękować Miastu Trzyniec, za częściowe dofinansowanie wyjazdu, zwłaszcza dla mniejszych dzieci. Organizatorem było Stowarzyszenie SANCTUS ALBERTUS.

Wiesław Wania

Sváteční Koledování u jesliček a tříkrálový punč

Letošní 13. ročník Koledování u jesliček se uskutečnil v neděli 5. 1. 2025 po mši svaté v 10 hodin. Po společném zpěvu koled, schola mládeže zazpívala několik krásných koled z různých částí světa. Děkujeme všem holkám, které pilně cvičily za pěkné zpívání a společnou modlitbu.

V pondělí dne 6. 1. 2025 o svátku Zjevení Páně aneb Tří králů, jsme si pro vás připravili tříkrálový punč (pro dospělé alko a nealko pro děti a šoféry). Tato akce se pomalu stává tradicí a jsme velmi rádi, že jste se na chvíli zastavili a neutekli hned po mši svaté domů. Děkujeme všem, kteří připravili a „čepovali“ punč.

Spolek SANCTUS ALBERTUS

Přání k životnímu jubileu

Otče Františku, k tvému krásnému jubileu přejeme za spolek SANCTUS ALBERTUS vše dobré, hodně Božího požehnání, pokoje a také ochranu Matky Boží. Měj pevné zdraví a elán na své životní pouti a ve službě farnosti. Děkujeme za podporu a dosavadní spolupráci!

Rada spolku SANCTUS ALBERTUS

Být blízko lidem ve farnosti nám přináší radost

Milí čtenáři, o kongregaci Milosrdných sester sv. Karla Boromejského jsem psala už v MOSTu 11/2022 v souvislosti s jejich nemocnicí pod pražským Petřínem v člancích „Tramvají 22 po Praze“. Tato nemocnice je mimořádná nejen svým umístěním na Malé Straně s výhledem na Hradčany, Vltavu i Staré Město, ale také tím, že se jedná o církevní nemocnici, kde sestry spolu s civilním personálem naplňují jejich charisma. Budují zde „údolí milosrdenství“, kde by se měli cítit dobře pacienti, zdravotnický personál, ale i návštěvníci nebo turisté, kteří prochází kolem a vstoupí do obnovených zahrad kolem areálu. Minulý měsíc jsem s prosbou o rozhovor oslovila malou komunitu sester působící v Místku a výsledkem bylo milé setkání se sestrami Agnelou a Magdalénou. Tato komunita je formační, vede nové sestry k zasvěcenému životu. Pracují podle svých schopností v místě bydliště a působí i v rámci farnosti, které jsou důležitou součástí. Část rozhovoru vám nyní přináším.

Jak dlouho působíte v Místku a jak jste se sem dostaly?

s. Agnela: „Naše kongregace přišla do Čech z Francie, v Praze máme generalát (mateřinec) a kromě toho působíme na různých místech v republice a v papežské koleji Nepomucenum v Římě. Do Místku přišly naše sestry asi před 50 lety, kdy koupily domek na Palkovické ulici a upravily si jej k bydlení. Nemohly sice vykonávat svou činnost, ale sloužily a modlily se a postupně splynuly s městem a s farností. Po „sametové“ revoluci se opět mohly vrátit ke svému poslání a dům ožil. Býval tu noviciát, nyní je naše komunita formační, tzn. že jsou tu sestry, které se připravují na sliby, jako právě sestra Magdaléna. Ve městě nemáme „naše“ zařízení, které bychom provozovaly, ale pracujeme např. v Charitě nebo v hospicové péči, každá z nás vykonává jinou činnost podle svého vzdělání a charismatu. Žije nás tu 6, jedna starší sestra už je v důchodu, je doma a pomáhá s chodem naší domácnosti. Naše komunita je otevřená, navštěvují nás lidé, kteří něco potřebují

nebo si jen chtějí odpočinout a duchovně se „nadechnout“. Pořádáme duchovní obnovy, třeba pro maminky, jsme hodně propojeny s životem farnosti, což je pro nás velká radost.“

Jak je možné, že tu sestry za minulého režimu mohly koupit domek, kde mohly žít pohromadě?

s. Agnela: „Protože to byly důchodkyně, nikde nepůsobily, tak asi nebyly pro státní dozor tak nebezpečné. Sester tehdy bylo hodně, ty mladé vyvezli do pohraničí, do továren, do klášterů hlídáných státní bezpečností. Je neuvěřitelné, co všechno dokázaly překonat. Všechna naše zdravotnická a sociální zařízení nám sebrali. Kousek odtud, ve Frýdlantu n/O býval provinční dům, dnes je tam velký domov důchodců. Takže v tomto kraji sestry dříve působily ve více komunitách a ty starší tu mohly zůstat. V našem domě se staraly o staré kněze nebo farní hospodyně, které tu „doopatřovaly“. Ve Frýdku vlastněme

ještě jeden dům, který jsme získaly zpět v restituci. Ten dnes funguje jako zařízení následné péče „Gaudium“. Samy už ho neprovozujeme, ale je naší velkou radostí, že opět slouží lidem. Bývala tu škola, kde boromejky působily, pak domov pro seniory.“

s. Magdaléna: „Já v tom vidím velkou Boží prozřetelnost, sestry toho hodně prožily a vytrpěly, ale Bůh našemu společenství nedal zaniknout i přes zlo, které tu dlouho vládlo. Sestry byly velmi statečné.“

A jakou profesi máte vy?

s. Magdaléna: „Jsem profesí zdravotní sestra, po maturitě na gymnáziu jsem studovala v Jihlavě na VŠ polytechnické obor Všeobecná sestra a pak jsem vstoupila do formace do kláštera. Nejprve jsem pracovala dva roky v komunitě Město Albrectice u našich starých sester, pak dva roky v noviciátě tady v Místku. Noviciát je doba přípravy na sliby, kdy nemáme zaměstnání venku, ale jeden rok pobýváme jen v komunitě, modlíme se a intenzivně se duchovně připravujeme na řeholní život. Druhý rok můžeme do různých jiných komunit, třeba na měsíc, abychom se sžily s jinými sestrami, poznaly naše zařízení, kde boromejky působí. Pak jsem pracovala tři roky v Moravských Budějovicích i v Praze jako zdravotní sestra. Teď jsem na půl roku znovu zde, procházím tzv. „probačí“, což je příprava na věčné sliby. Nemám teď zaměstnání venku, mám více prostoru na modlitbu, na studium našich konstitucí shrnujících pravidla života v našem společenství a studuji také Písmo svaté. Zároveň se snažím být prospěšná i v domě, mám na starosti vaření a úklid, dělám, co je potřeba. Podle mě je fyzická práce k životu potřebná, kdybych se jen modlila, není to ono. Naše charisma je kontempace a milosrdenství, tzn. **účinná láska**, to nás má uschopňovat pro práci s nemocnými a všemi potřebnými. Já jsem tu během probace víc pro komunitu. Ale když pracuji u nemocných, vnímám, že nedávám jenom my jim, ale zároveň oni dávají něco hlubokého nám. Je to vzájemné

obdarovávání, ne obět, ale i radost a impuls pro další službu. V nemocném se snažím vidět Krista a zároveň já mohu být tím Kristem, kterého nemocným přináším. I když mi je někdo protivný, nesympatický, tak si uvědomuji, že se dotýkám živého člověka, že mu sloužím, chci mu ukázat Boží lásku a zároveň dostávám od něj mnohem víc, když se usměje nebo vyjádří spokojenost. To je hnací síla, aby člověk fungoval dál a mohl se zdokonalovat ve všech oblastech, kde působíme.“

Svoji profesi jste si už vybírala s vědomím, že bude potřebná pro vaše působení v řádu nebo jste se naopak až během studia setkala se sestřičkami a oslovilo vás to?

s. Magdaléna: „Zajímavá otázka (úsměv), vůbec jsem nevěděla, kam po gymnasiu. Moc jsem si nevěřila, přemýšlela jsem o více možnostech, třeba i o zdravotnictví. Velmi jsem ale pochybovala o svých schopnostech. Už na gymnasiu jsem se občas setkala se sestrami boromejkami. Jsem z Pelhřimova, u nás ve farnosti působil kněz, který se s nimi znal a nás mladé bral za nimi, třeba do Prachatic na prázdniny, takže mě začaly inspirovat. V srdci mi postupně zrála touha, ale rozhodla jsem se až během studia na VŠ, že to zkusím a přidám se k nim. Dobré bylo, že mi rodiče dali úplnou svobodu, cítila jsem jejich podporu. Asi to pro ně nebylo jednoduché, ale nedávali najevo ani smutek, že budu někde daleko. Byla to moje cesta, kterou mi přáli a podporovali mě i modlitbou. Znáám jiné sestry, které to neměly jednoduché, jejich odchod do kláštera rodina nechtěla přijmout.“

s. Agnela: „Rodiče musí dítě pustit, záleží na tom, jak jsou zralí, zda mu dají svobodu nebo si na něj dělají nárok, že z něj něco chtějí mít oni, anebo mu přejí dobro a doprovázejí ho, ať jde kamkoliv.“

A jak Vy jste dlouho v řádu, sestro Agnelo?

„Zrovna jsem to počítala, příští rok to bude 30 let, co jsem přišla do kláštera. Opravdu, Pán Bůh si volí různé cesty, já jsem to měla úplně jinak než Magdalénka. Pocházím z nevěřící rodiny, jsem konvertitka. Až v 18 letech jsem byla u prvního sv. přijímání. Působím celý život jako katechetka, co nikdy nechodila do náboženství (smích), ani jsem k tomu doma nebyla vedená. Hospodin si mě našel sám. Já jsem prožívala v pubertě hluboké hledání,

kdy se člověk ptá po smyslu života. Říká se, že puberta je opak toho, jaké je dítě. Já jsem byla v dětství dost živá, pořád jsem velmi energická, ale tehdy jsem měla období tichosti, zjihlosti, měla jsem ráda samotu, přemýšlení. Hodně jsem četla, měla jsem v hlavě plno otázek, a tak když se na nástěnce ve škole objevila nabídka výuky náboženství, hned jsem se přihlásila. Ne proto, že bych se chtěla stát křesťankou, ale proto, že jsem tušila, že tam najdu odpovědi. Moje učitelka si také prošla konverzí, začala studovat teologii hned na začátku „devadesáté“ a nabídla nám možnost výuky. No, byli jsme tam tři a já jsem zažila něco moc hezkého, odpovědi přicházely. Ale na dotaz učitelky, jestli jsem pokřtěná, jsem ani netušila, co to znamená. Tak jsem se doma zeptala rodičů a dozvěděla se, že ano, na přání babičky, a to bylo všechno. Bylo mi 16 let a až učitelka mi vysvětlila, že křest je něco velkého, krásného. Dodnes jako katechetka ráda říkám, že křest je „smluvní záležitostí“ mezi duší a Bohem a že si člověka najde. I když v tom duchu není vychováván, jakmile se začne ptát po Bohu, zevnitř mu pomáhá milost křtu přijít k prameni. Takže jsem v 18 byla poprvé u zpovědi a přijímání, rodiče to nevěděli, bylo to „na tajno“. Pocházím z Prahy, kde jsem pak začala chodit do jednoho společenství a bylo to velice krásné období. Já jsem si vždycky představovala, že budu mít hodně dětí, chodila jsem s klukem, ale najednou se to ve mně začalo měnit. Těžko se popisuje, jak je to krásné, jaký vnitřní pocit tajemství, když si Bůh zasnoubí duši a pozve ji k sobě. Je to nepopsatelné. Stejná zamilovanost jako mezi lidmi, a tak silná, že člověk vnímá, jak je to dobré, a jde za tím. Bylo mi kolem dvaceti, navštěvovala jsem gastronomickou školu, byla jsem vedena k tomu, že budu pracovat pro pražské interhotely. Ta práce mě bavila, měla jsem hezky „našlápnuto“ ke kariéře ve špičkovém hotelu. Zároveň jsem ale cítila rozpor. Jak jsem uvěřila v Boha, přestalo mě uspokojovat vědomí, že budu obsluhovat celý život lidi, co nevědí, jestli si dát do úst raději humra nebo kaviár (smích). Ve škole mě tak trochu tlačili, abych šla studovat dál ekonomickým směrem, že mi to půjde, ale já jsem se rozhodla pro teologii. V tu chvíli se všichni obrátili proti mně, že je to nesmysl, rodiče z toho málem „zešléli“. To mi jen potvrdilo, že je to správná cesta a začala jsem se rozhodovat pro možnost být s Bohem. Oslovilo mě charisma boromejek – **milosrdenství** jako služba. Latinsky

„misericordia“ je daleko výstižnější než naše české, znamená „slitovné srdce“, a boromejka je ta, která se slitovává, má soucit nad nějakou bolestí. Milosrdenství má plno podob, dá se najít v každé lidské činnosti.

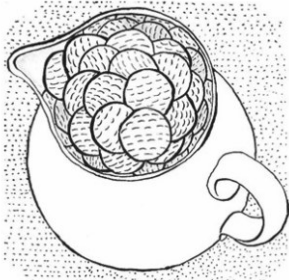
To mě nadchlo, sice se mi nelíbil hábit, ale ta spiritualita mě úplně „dostala“. Cítila jsem, že bych hodně chtěla být mezi dětmi, v pastoraci, moje živelnost mi pomohla. První roky jsem sloužila, kde bylo třeba, v kuchyni, ale po ukončení teologického a pedagogického vzdělání mě srdce přitáhlo k působení katechetky, a to dělám dodnes. Ale mění se cílová skupina mého působení. Zpočátku to byly tábory pro děti a mládež, víkendovky, pracovala jsem naplno, působila jsem i na šesti školách najednou. Pak jsem se s přibývajícím věkem začala věnovat i dospělým, pomáhala jsem k víře i rodičům dětí, co jsem učila náboženství. To byly mé začátky v moravskobudějovickém děkanátu v brněnské diecézi, kde jsem pracovala pro děkanát jako garant pro pastoraci, chystala jsem velké společné akce i s výjezdy, bylo to hodně potřebné. Teď v tom pokračuji dál „moji“ lidé, které jsem učila. Pak jsem přišla do Místku jako představená a do pastorace, pak zpět do Prahy. Tam jsem v covidu působila v komunitě, která zastřešuje LDN, to bylo velice těžké, ale o to víc jsem se cítila boromejkou po vzoru sv. Karla. Pak přišla válka na Ukrajině a my jsme v klášteře v Řepích nabídli potřebným ubytování přímo v klauzuru, protože jinde nebylo místo. Měli jsme tam třeba maminky s malými dětmi, staré lidi, kterým jsme chtěli dát důstojný prostor k životu, protože v Praze byl obrovský nával utečenců. Lidé z farnosti nás v tom velmi podporovali. To mě ale vyčerpalo, a tak jsem půl roku prožívala tzv. sabatický čas a „odpočívala“, pobývala jsem mimo jiné 2 měsíce v Anglii v jedné komunitě a pak se vrátila opět do Místku. Pracuji jako katechetka a zároveň mám ve farní kanceláři na starosti tiskoviny, matriky, jsem asistentkou děkana. Moc mě to baví. Jsme sice malá komunita, ale jsme tu pro druhé, snažíme se neustrnout, přemýšlíme, co můžeme i v našem věku Bohu nabídnout, aby přes nás jeho milosrdenství působilo, ale zároveň se u toho nevysílit a jít dál.

Další část rozhovoru o radostech i povinnostech každodenního života sester si můžete přečíst v březnovém čísle MOSTu.

EUCHARISTIE JAKO NEJDOKONALEJŠÍ MODLITBA (část třetí)

Přinášení obětních darů

O chvíli později bylo obětováno a Panna Maria řekla: „Modli se takto: Pane, celá se Ti obětuji, taková, jaká jsem, vše, co mám a co mohu. Vše vkládám do Tvých rukou. Všemohoucí Bože, proměň mě zásluhami svého Syna. Prosím Tě za svou rodinu, dobrodince, za všechny lidi, kteří jsou proti nám, za ty, kteří se svěřili do mých modliteb.“ Náhle se z lavic začaly zvedat nějaké postavy, které jsem dřív neviděla. Vypadalo to, jako by z nejbližšího sousedství každého člověka přítomného v katedrále vstala další osoba, a zakrátko se kostel naplnil mladými, krásnými lidmi. Byli oblečeni do oslnivých bílých šatů. Všichni se pohybovali směrem k hlavní lodi a potom šli k oltáři. Panna Maria řekla: „Podívej se. To jsou andělé strážní každého člověka, který je v kostele. Právě v tomto momentě tvůj anděl strážný nese tvé dary a prosby před Pánův oltář.“ Měli krásné, téměř ženské rysy tváře, ale jejich výška, tělesná stavba a ruce byly mužské;

bosé nohy se nedotýkaly země. Někteří z nich nesli jakoby zlatou mísu s něčím, co zářilo čistým, zlatým světlem. Svátá Panna pravila: „To jsou strážní andělé těch lidí, kteří obětují mši svatou s mnohými úmysly a kteří jsou si vědomi toho, co toto slavení znamená. Mají Pánu co obětovat. V tuto chvíli obětuj sebe (...). Věnuj všečen žal, všechny bolesti, naděje, smutky, radosti, prosby. Měj na paměti, že mše svatá má nekonečnou hodnotu. Proto buď štedrá v obětech i v prosbách.“ Za prvními anděly šli další, kteří měli prázdné ruce. Panna Maria řekla: „To jsou strážní andělé lidí, kteří tu jsou sice přítomni, ale nikdy nic neobětují. Nezajímá je prožívání každého okamžiku mše svaté a nemají žádný dar, aby ho přinesli před Pánův oltář.“ Na konci průvodu šli andělé, kteří byli dost smutní, s rukama sepjatýma k modlitbě, ale se sklopenýma očima. „To jsou strážní andělé lidí, kteří jsou tady, ale kteří přišli z povinnosti, bez touhy účastnit se mše svaté. Andělé kráčejí smutní, protože nemají nic, co by přinesli na oltář, kromě vlastních modliteb. (...) Nezar-mucuj svého strážného anděla. Pros o mnoho, ale nejen pro sebe, leč pro všechny. Měj na paměti, že oběť, která se Pánu nejvíc líbí, je ta, kdy sama sebe obětuješ jako celopal, aby tě mohl Ježíš proměnit svými zásluhami. Co můžeš dát Otci sama ze sebe? Nicotu a hřích. Otci se líbí oběti spojené s Ježíšovými zásluhami.“

Pokrm z nebe

Když vyluštíte řadu zlomků, které vidíte níže, podle přiložené tabulky (slova jsou bez čárek a háčků), dozvíte se chybějící části příběhu!

Izraelité vyšli za Mojžíšem na poušť, ale brzy se začali bát. Stěžovali si, že v takovém pusté zemi zemřou hladu, vzpomínali na otroctví v Egyptě a na jídlo, které dostávali, a vyčítali Mojžíšovi, že je chce nechat zemřít hladem. Bůh však Mojžíšovi řekl...

Ráno Izraelité skutečně našli na zemi jemné šupinky jako jíní. Mojžíš jim řekl, že to je jídlo, které jim Bůh slíbil. Každé ráno ho budou sbírat a vystačí jim na celý den. Dal jim ale příkaz:

4/3 4/2 1/3 4/1 5/3 1/1 5/4 4/4 4/2 4/3 5/1 4/3 5/1 3/1 3/2 1/1

4/3 4/2 3/1 4/1 5/3 3/4 1/1 4/3 1/1

Kdo neposlechl, tomu se jídlo zkazilo... A jak tento Boží chléb chutnal?

5/2 1/1 1/3 5/3 3/3 5/1 4/1 5/3 2/5 4/5 1/3 5/3 2/3 1/1 3/1

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	X	Y	Z
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
		1					2					3					4						5	

• Na závěr dej na správné místo navržená slova:

který   **dá**   **našemu**   **Božích**

jíme chléb děti sílu životu

Připravujeme třinecké farní poutě, přidejte se k nám, poutníci naděje!

V jubilejním roce 2025 nás papež František vybízí, abychom se stali poutníky naděje. Přijměte tedy všichni, kdo můžete, toto pozvání. Vydáme se společně na některé z těchto šesti míst určených ordinářem naší diecéze. První máme hned „za rohem“, je to kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně. Naskytá se tak příležitost pěšího putování, účastníky můžeme ubezpečit, že nebude náročné. Asi 10kilometrová trasa by neměla trvat déle než čtyři hodiny i s přestávkami na cestě. Uskuteční se 8. 5. - o svátku Panny

Marie Prostřednice všech milostí.

Druhá pouť se uskuteční na podzim, bude autobusová jednodenní do Ostravy. I zde ale musíme počítat s krátkou chůzí (asi 10 minut) mezi katedrálou Božského Spasitele a kostelem sv. Václava. Uskuteční se v den svátku hlavního národního patrona, tj. 28. září. Protože se obě pouti teprve připravují, budeme vás o jejich přesné organizaci informovat na stránkách farního měsíčníku MOST, ve farních ohláškách a na webových stránkách farnosti.

Málokdo z nás bude mít příležitost se vydat do Říma, Svaté země nebo na některé z jubilejních svatých míst, ale můžeme se vydat na další církevní místa, určená pro tento Svatý rok. V blízkém sousedním Polsku, v Cieszynie, je to kostel svaté Máří Magdalény.

Poslechněme tedy jako „poutníci naděje“ tuto mimořádnou výzvu a vypravme se jako kající poutníci v tomto neklidném světě na cestu, kterou nás dobrý Bůh chce vést svými slovy: „Já jsem ta cesta“ (Jan14,6).

Celý rok máme příležitost pro setkávání a objevování síly Božího ducha. On jediný nás může vést správným směrem, je zárukou, že nezabloudíme a nenecháme se zmást naším strachem z měnícího se světa a mylných, lživých nebo štvavých dezinformací. Přísluví „naděje umírá poslední“ znamená, že naděje existuje i v těch nejtěžších chvílích a situacích. A i když třeba my osobně nepocítíme rychlé vyřešení všech obtíží a problémů, společně s ostatními – oněmi poutníky – hledejme společnou cestu v síle Ducha svatého, abychom došli do nejtajnějších míst našich duší a otevřeli se našemu Spasiteli. Těším se, že se s ostatními „Poutníky naděje“ sejdu na společné cestě.

Na cestu s námi vyjdi, ó Pane.

Kivi

Centrum pro rodinu a soc. péči z.s., pobočka Třinec

30 1993
2023

Zve u příležitosti blížícího se Národního týdne manželství všechny manželské páry na přednášku:

„JSI PRO MNE DŮLEŽITÁ/Ý!“

Kdy: 12.2.2025 v 16:30

Kde: Lidická 624, Třinec

Centrum pro rodinu a soc. péči z. s, pobočka Třinec, 1. patro

Přihlašování: llyskova@prorodiny.cz, +420 604 248 047

Vstupné dobrovolné.

Těšíme se na Vás Lysková Lucie a Pavlíková Libuše

Národní týden manželství (NTM):

Každý rok v týdnu Valentýna (14. 2.) je Národní týden manželství příležitostí pro všechny páry zaměřit se na svůj vztah. Valentýn je synonymem romantiky a týden manželství se jí určitě vyhybat nebude, stejně jako přátelství, komunikaci, odpuštění a radosti, které by v manželství neměly chybět.

Tipy jak prožít NTM pro manželské páry:

- Buďte celý týden k sobě romantičtí – udělejte si čas na věci, které jste dělali v dobách randění a které vám umožnily prožít kouzelné chvíle!
- Pište si navzájem psaníčka a nechte je ležet různě po bytě, abyste je vzájemně mohli nacházet.
- Obnovte svůj manželský slib.
- Pozvěte jiné manželské páry na romantickou večeři a pak třeba společně sledujte film, abyste oslavili dobré časy.
- Kupte knihu (nebo DVD) na posílení vašeho manželství a čtěte (nebo sledujte) ji spolu celý tento týden.
- Zařídte si, abyste byli doma sami, pak spolu uvařte jídlo.
- Napište si vzájemně dopis lásky, kde vyjádříte svému protějšku, co pro vás znamená a jak si jí/ho vážíte.

Rekonstrukce Domeček

Děkujeme všem, kteří už přispěli na konto „Rekonstrukce Domeček“. Ke dni 21. 1. 2025 evidujeme částku 15.561 Kč.

Děkujeme všem dárcům za podporu a prosíme o finanční pomoc i nadále, abychom mohli pokračovat v rekonstrukci objektu. Letos plánujeme zahájit samotnou rekonstrukci.

Případné dary je možné zasílat na účet vedený ve Fio bance
č. 2401127386/2010.

Na požádání vystavíme doklad o poskytnutí daru, pište na wieslaw.wania@post.cz.

Pán Bůh zaplať!

Spolek SANCTUS ALBERTUS

Nedělní liturgie v únoru

Uvedení Páně do chrámu (2.2.)

1. čtení: Mal 3,1-4; 2. čtení: Žid 2,14-18;
Evangelium: Lk 2,22-40

Žalm odp.: Hospodin zástupů, on je král slávy.

ref.: Pan Bóg Zastępów, On jest Królem chwały.

5. neděle v mezidobí (9.2.)

1. čtení: Iz 6,1-2a.3-8; 2. čtení: 1 Kor 15,1-11; Evangelium: Lk 5,1-11

Žalm odp.: Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.

ref.: Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu.

6. neděle v mezidobí (16.2.)

1. čtení: Jer 17,5-8; 2. čtení: 1 Kor 15,12.16-20; Evangelium: Lk 6,17.20-26

Žalm odp.: Blaze tomu, kdo svou naději vložil do Hospodina.

ref.: Błogosławiony, kto zaufał Panu.

7. neděle v mezidobí (23.2.)

1. čtení: 1 Sam 26,2.7-9.12-13.22-23; 2. čtení: 1 Kor 15,45-49; Evangelium: Lk 6,27-38

Žalm odp.: Hospodin je milosrdný a milostivý.

ref.: Pan jest łaskawy, pełen miłosierdzia.

8. neděle v mezidobí (2.3.)

1. čtení: Sir 27,5-8; 2. čtení: 1 Kor 15,54-58; Evangelium: Lk 6,39-45

Žalm odp.: Dobré je chválit Hospodina.

ref.: Dobrze jest śpiewać Tobie, Panie Boże.

**Internetové stránky naší farnosti
najdete na adrese
www.farnosttrinec.cz**

**Příští číslo MOSTu
vyjde 2.3.2025.
Příspěvky můžete zasílat
do 18.2.2025.**

Pořad bohoslužeb v únoru

- Neděle 2.2.2025 – svátek Uvedení Páně do chrámu; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Pátek 7.2.2025 – první pátek v měsíci.
- Neděle 9.2.2025 – 5. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Úterý 11.2.2025 – Panny Marie Lurdské; světový den nemocných.
- Neděle 16.2.2025 – 6. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Sobota 22.2.2025 – svátek Stolce svatého apoštola Petra.
- Neděle 23.2.2025 – 7. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Neděle 2.3.2025 – 8. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek – ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu – ranní polsky, večerní česky.
- Každou neděli před večerní mši svatou je adorace Nejsvětější svátosti oltářní a svátostné požehnání.
- Každý první pátek v měsíci je po ranní mši svaté adorace Nejsvětější svátosti oltářní do 9:00 hodin. Po ranní i večerní mši svaté je modlitba Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.
- Ve všední dny po večerní mši svaté probíhá modlitba svatého růžence za mír ve světě, na Ukrajině a ve Svaté zemi a za nová kněžská povolání.
- Poslední neděle v měsíci – Mariánské večeřadlo.
- Každý 28. den v měsíci se modlíme spolu s ostatními farnostmi v naší zemi za český národ.

Apoštolát modlitby v únoru 2025

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže

Za povolání ke kněžskému a řeholnímu životu

Modleme se, aby církevní společenství byla schopna přijmout touhy i pochybnosti mladých lidí, kteří se cítí být voláni ke Kristovu poslání v kněžském nebo řeholním životě.

Národní úmysl

Za nemocné

Modleme se, aby se nemocní přimkli k Ukřižovanému Kristu a z jeho utrpení stále čerpali novou sílu.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!